

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวหมู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 68 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวหมู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

จำนวน 1 ห้องเรียน คือ ห้อง 4/2 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาคำศัพท์ในหนังสือเรียน English is Fun book 2 และหนังสือส่งเสริมการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 7 ชุด ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1	My Self
แบบฝึกชุดที่ 2	My School
แบบฝึกชุดที่ 3	My Food
แบบฝึกชุดที่ 4	My Fruit
แบบฝึกชุดที่ 5	Mr. Suwit's Farm
แบบฝึกชุดที่ 6	Tim and Spot
แบบฝึกชุดที่ 7	My Color

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ใช้เวลาสอนแผนการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน

7 ชุด

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ

2. ดำเนินการทดลองในวันที่ 1 สิงหาคม 2550 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2550 เวลาสอน 21 ชั่วโมง เป็นเวลา 21 วัน
3. ทำการทดสอบนักเรียน(Post-test) หลังจบการทดลองทันที ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับเดิม
4. ทำการทดสอบภายหลังการทดลอง เมื่อทิ้งช่วงเวลาไปแล้ว 2 สัปดาห์ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม เพื่อหาความคงทนในการเรียนรู้
5. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน
6. นำผลการตรวจให้คะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.39 / 82.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษลดลง คิดเป็นร้อยละ 6.06 ดังนั้นผลการเรียนของนักเรียนมีความคงทนเท่ากับร้อยละ 93.94

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้มีประเด็นที่สำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.39 / 82.83 หมายถึง นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจาก

การทำแบบฝึกเสริมทักษะหลังจากการเรียนรู้ทั้ง 7 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.39 เมื่อทดสอบ หลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.83 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่ดี มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากได้ผ่านขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างมีระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา อีกทั้งมีลำดับขั้นตอนฝึกจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบซึ่งเป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และแบบฝึกแต่ละชุดใช้เวลาในการฝึกสั้น มีลักษณะที่หลากหลายเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับรัชนี ศรีไพรวรรณ (2529 : 412-413) ที่กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย ชวนใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่าย มีจุดมุ่งหมายว่าจะมุ่งฝึกทักษะด้านใด และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย สอดคล้องกับ ละออ การุณยะวนิช (2517 : 137-138) ที่กล่าวว่า ระดับความยากง่ายของแบบฝึกต้องเหมาะสมกับเด็ก เวลาที่ใช้ควรระยะแรกควรสั้น แล้วค่อยขยายเวลาให้นานขึ้น

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ที่ได้ศึกษาผลการสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพเหมือนของจริงแบบเขียนตามคำบอก พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพเหมือนของจริงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง สอดคล้องกับ อนันตพร ภูสอเงิน (2542 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ จากแบบเรียน English is Fun Book IV ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.72/80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ลอเรีย (Lawrey. 1978 : 817-A) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึก พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนน

หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจเป็นเพราะว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบฝึกที่เน้นให้นักเรียนฝึกเป็นรายบุคคล เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วในชั่วโมง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจำได้ดีสอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) นอกจากนี้แล้วแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ยังเป็นแบบฝึกที่มีรูปภาพช่วยดึงดูดความสนใจให้นักเรียนตั้งใจในการทำแบบฝึกมากขึ้น นักเรียนจึงมีความสนใจที่จะเรียน จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การหาความคงทนในการเรียนของนักเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองผ่านไป 2 สัปดาห์เท่ากับ 76.77 ลดลงจากหลังเรียน 6.06 ดังนั้นความคงทนคิดเป็นร้อยละ 93.94 อาจเนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โอกาสที่นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้นั้นน้อยจึงทำให้ความรู้ที่นักเรียนได้รับนั้นลบเลือนหายไปดี สอดคล้องกับ คำกล่าวที่ว่า “สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำอาจสรุปได้ 2 ประการ ประการแรก ได้แก่ ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์กันของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประการที่ 2 ได้แก่การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วอยู่เสมอ” (ชัยวัฒน์ การรันศรี, 2539 : 30) ดังนั้นความคงทนในการเรียนจึงลดลง แต่เหลือ 93.94 ซึ่งเป็นไปตามที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรให้ความสนใจและนำ การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ เพราะการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

1.2 ควรให้มีการสนับสนุนและร่วมมือกันในกลุ่มครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ในแต่ละบทเรียน โดยนำคำที่มีความยากง่ายต่างกันมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพศ ความสนใจ เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้ตามความสามารถของตน

1.4 ในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการใช้ให้เข้าใจ และทำการฝึกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะจึงจะเกิดประโยชน์ กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ ในระดับชั้นอื่น ๆ ให้ครบทุกชั้น

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการวิจัยว่าทำอะไรจึงจะให้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.3 ควรมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อหรือนวัตกรรมอื่น ๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นต้น

2.4 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ทักษะคิด และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนวิธีอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้เกม การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป หรือการสอนโดยใช้หนังสือภาพเพื่อศึกษาว่า ทักษะคิด หรือความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนจากการเรียนรู้ด้วยสื่อที่แตกต่าง กันจะมีผลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร